

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 256

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 17 aprilie 2007

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 151 din 22 februarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor bunuri preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	1-3	nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului	7-9
Decizia nr. 154 din 27 februarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994 și ale art. 4, art. 14, art. 15, art. 19 și art. 24 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	3-6	Decizia nr. 198 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală.....	9-11
Decizia nr. 196 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1-3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii și ale art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului		Decizia nr. 204 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) lit. g) și ale art. 55 alin. (2) lit. c) pct. (ii) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	11-13
		Decizia nr. 205 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	13-14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		928/C. — Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Regulamentului privind criteriile și metodologia de evaluare a performanțelor profesionale ale personalului de probațiune	15-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 151 din 22 februarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor bunuri preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Ion Tiucă — procuror
Irina Loredana Gulie — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie

1989, excepție ridicată de Paule Nicole Fianu și Elene Jeanine Dobriceanu în Dosarul nr. 26.419/1/2005 (număr vechi 9.956/2005) al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal răspunde partea Ion Andrei Rizescu, personal. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul pe fond, partea Ion Andrei Rizescu învederează Curții Constituționale, în principal, aspecte practice ce țin de fondul cauzei aflate pe rolul instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 26.419/1/2005 (număr vechi 9.956/2005), **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.** Excepția a fost ridicată de Paule Nicole Fianu și Elene Jeanine Dobriceanu într-o cauză având ca obiect contestația formulată împotriva deciziei de respingere a notificării pentru restituirea în natură a unor imobile-construcții.

În motivarea excepției autorii acesteia susțin că textul de lege criticat este neconstituțional în măsura în care exclude din noțiunea de „unitate deținătoare” acea societate comercială la care statul, o autoritate publică, organizație cooperatistă sau orice persoană juridică de drept public, fie nu mai este acționar sau asociat, fie este acționar sau asociat minoritar, cu o valoare a acțiunilor sau părților sociale mai mică decât valoarea imobilului preluat fără titlu valabil, a cărui restituire se cere. Se mai arată că, în acest mod, a fost restrânsă posibilitatea persoanelor îndreptățite de a obține restituirea în natură a unui imobil preluat fără titlu valabil și care se află în patrimoniul unei societăți comerciale privatizate.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit căroră: „(1) *Imobilele — terenuri și construcții — preluate în mod abuziv, indiferent de destinație, care sunt deținute la data intrării în vigoare a prezentei legi de o regie autonomă, o societate sau companie națională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar ori asociat majoritar, de o organizație cooperatistă sau de orice altă persoană juridică de drept public, vor fi restituite persoanei îndreptățite, în natură, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată a organelor de conducere ale unității deținătoare.*

(2) *Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul în care statul sau o autoritate publică centrală sau locală ori o organizație cooperatistă este acționar sau asociat minoritar al unității care deține imobilul, dacă valoarea acțiunilor sau părților sociale deținute este mai mare sau egală cu valoarea corespunzătoare a imobilului a cărui restituire în natură este cerută.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza întâi privind garantarea dreptului de proprietate și a creanțelor asupra statului.

Analizând aceste susțineri, Curtea constată următoarele:

Prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 instituie, pe de o parte, obligativitatea de a restitui numai în natură imobilele respective, iar pe de altă parte, condiționează restituirea în natură de împrejurarea ca statul să fie acționar sau asociat majoritar al unității ce deține imobilul a cărui restituire se cere sau cel puțin valoarea acțiunilor sau părților sociale deținute să fie mai mare sau egală cu valoarea corespunzătoare a imobilului, în cazul când este asociat sau acționar minoritar.

Așadar, numai în această ipoteză legea impune obligativitatea restituirii în natură, iar în caz contrar, respectiv când valoarea acțiunilor sau părților sociale este mai mică decât valoarea bunului solicitat a fi restituit în natură, măsurile reparatorii se vor stabili prin echivalent.

În acest sens și în acord cu caracterul reparator al Legii nr. 10/2001, dispozițiile art. 26 alin. (1) din acest act normativ prevăd că: „(1) *Dacă restituirea în natură nu este posibilă, deținătorul imobilului sau, după caz, entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării este obligată ca, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată, în termenul prevăzut la art. 25 alin. (1), să acorde persoanei îndreptățite în compensare alte bunuri sau servicii ori să propună acordarea de despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, în situațiile în care măsura compensării nu este posibilă sau aceasta nu este acceptată de persoana îndreptățită.*”

Prin urmare, Curtea constată că susținerile autorului excepției referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza întâi din Legea fundamentală nu sunt întemeiate.

De altfel, prevederile art. 21 alin. (1) au mai fost analizate de Curtea Constituțională, prin raportare la dispozițiile din Legea fundamentală referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private. Astfel, prin Decizia nr. 549

din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.024 din 18 noiembrie 2005, Curtea a respins excepția și a statuat că scopul Legii nr. 10/2001 a fost acela de a institui măsuri reparatorii în interesul proprietarilor ale căror imobile au fost preluate în mod abuziv, nu numai prin restituirea în natură a acestora, atunci când este posibil, ci și prin stabilirea de măsuri

reparatorii prin echivalent. Prin urmare, textul de lege criticat este în deplină concordanță cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Paule Nicole Fianu și Elene Jeanine Dobriceanu în Dosarul nr. 26.419/1/2005 (număr vechi 9.956/2005) al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 154

din 27 februarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994 și ale art. 4, art. 14, art. 15, art. 19 și art. 24 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994 și ale art. 4, art. 14, art. 15, art. 19 și art. 24 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Societatea Comercială „Leader Internațional” — S.A. din Constanța în dosarele nr. R5.549/2006 și nr. R12.199/2005 ale Judecătoriei Constanța și în dosarele nr. 2.615/2004, nr. 2.609/2004, nr. 2.611/2004 și nr. 2.608/2004 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin avocat Ion Crețu, părțile Dumitru Doros, Rodica Șuşnea și Cristian Răzvan Martinez, reprezentate de avocat Mihaela Cibotaru. De asemenea, sunt prezente, personal, părțile Ecaterina Grosu, Nicolae Scripcariu și Gheorghe Scripcariu Ochiai, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.047D/2006, nr. 2.049D/2006, nr. 2.366D/2006, nr. 2.367D/2006, nr. 2.389D/2006 și nr. 143D/2007 au același obiect, Curtea pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 2.049D/2006, nr. 2.366D/2006, nr. 2.367D/2006, nr. 2.389D/2006 și nr. 143D/2007 la Dosarul nr. 2.047D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției solicită admiterea excepției, susținând oral aceleași motive de neconstituționalitate pe care le-a invocat în fața instanței de judecată. Depune note scrise în acest sens.

Avocata Mihaela Cibotaru solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate referitoare la prevederile art.14, 15 și 19 din Legea nr. 1/2000, acestea fiind în prezent abrogate, și ca neîntemeiată în privința prevederilor art. 38 din Legea nr. 18/1991, ale art. 25 din Legea nr. 16/1994 și ale art. 4 și 24 din Legea nr. 1/2000. Astfel, arată că măsurile reparatorii și restabilirea legalității dispuse prin legile fondului funciar au un scop reparatoriu. Faptul că autorul excepției nu are vocație la reconstituire nu poate duce la concluzia că îi sunt încălcate drepturile constituționale, întrucât nu a suferit niciun prejudiciu în perioada comunistă, pretensele abuzuri săvârșite de către comisiile de aplicare a acestor legi fiind supuse controlului judecătoresc. Depune în acest sens note scrise.

Părțile Ecaterina Grosu, Nicolae Scripcariu și Gheorghe Scripcariu Ochiai solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a art. 14, 15 și 19 din Legea nr. 1/2000, deoarece aceste texte sunt abrogate, precum și a excepției de neconstituționalitate a art. 24 din aceeași lege, întrucât acest text nu are legătură cu speța dedusă judecării. În ce privește art. 38 din Legea nr. 18/1991, art. 25 din Legea nr. 16/1994 și art. 4 din Legea nr. 1/2000, arată că aceste prevederi de lege nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, astfel că solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Judecătoria Constanța, prin încheierile din 11 iulie 2006 și din 21 iulie 2006, pronunțate în dosarele nr. R5.549/2006 și nr. R12.199/2005, și **Tribunalul Constanța – Secția civilă**, prin încheierile din 13 noiembrie 2006, pronunțate în dosarele nr. 2.615/2004, nr. 2.609/2004, nr. 2.611/2004 și nr. 2.608/2004, **au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în temeiul art. VII din Legea nr. 169/1997; art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994, cu modificările și completările ulterioare; art. 14, art. 15 și art. 19 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, nemodificată; art. 19 din Legea nr. 1/2000, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001; art. 19 din Legea nr. 1/2000, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 400/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2001; art. 4 și art. 24 din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aduse de Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente”.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate, deoarece „prin aceste texte s-a realizat o expropriere forțată a proprietarilor investițiilor aflate pe terenurile agricole” și o „decapitalizare brutală și neconstituțională a societăților comerciale”. Se mai susține că prin textele criticate „s-a instituit un regim privilegiat pentru persoanele beneficiare ale legilor fondului funciar” și că „prin reconstituirea dreptului de proprietate pe terenurile care se aflau în exploatarea societăților comerciale s-a realizat o expropriere a investițiilor de pe aceste terenuri, care în majoritatea cazurilor aveau o valoare mai mare decât a terenului, fără

ca în prealabil să se acorde o dreaptă și prealabilă despăgubire”.

Judecătoria Constanța apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece prin textele criticate sunt reglementate unele dispoziții în materia restituirii fondului funciar, fără ca prin aceasta să se aducă atingere dreptului de proprietate al persoanelor juridice asupra investițiilor făcute.

Tribunalul Constanța – Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că actele normative criticate au un caracter reparatoriu în materia proprietății și nu contravin principiului constituțional al egalității în fața legii. Referitor la invocarea dispozițiilor constituționale privind proprietatea privată, instanța apreciază că aceste susțineri vizează interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate vizând prevederile art. 14, 15 și 19 din Legea nr. 1/2001 este inadmisibilă, întrucât aceste prevederi au fost abrogate. În ce privește celelalte prevederi de lege criticate, apreciază că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, deoarece ele reglementează drepturi și etape aplicate în domeniul reconstituirii dreptului de proprietate pentru persoanele fizice cărora li s-a stabilit calitatea de acționar în temeiul art. 37 din Legea nr. 18/1991, pentru persoanele cărora li s-au stabilit drepturi la institutele și stațiunile de cercetare agricole și la regiile autonome cu profil agricol, precum și persoanelor care au calitatea de locator potrivit art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994.

Avocatul Poporului arată că excepția referitoare la prevederile art. 14, art. 15 și art. 19 din Legea nr. 1/2000 este inadmisibilă, întrucât aceste prevederi au fost abrogate prin Legea nr. 247/2005, iar în ce privește celelalte texte de lege criticate, consideră că sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 15 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare; art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 7 aprilie 1994, modificată și completată prin articolul unic din Legea nr. 58/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 21 iunie 1995; art. 4, 14, 15 și 19 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de

proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Art. 14 din Legea nr. 1/2000 a fost abrogat prin art. I pct. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 29 iunie 2001. De asemenea, art. 15 și 19 din aceeași lege au fost abrogate prin art. I pct. 19 al titlului VI din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

În consecință, potrivit art. 29 alin. (1), coroborat cu alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14, 15 și 19 din Legea nr. 1/2000 este inadmisibilă.

II. Cât privește art. 24 din Legea nr. 1/2000, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi a fost ridicată într-o cauză civilă având ca obiect anularea unor titluri de proprietate emise de comisiile de aplicare a legilor fondului funciar în favoarea foștilor proprietari. Aceste titluri de proprietate privesc însă terenuri agricole, or, textul de lege criticat reglementează reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere.

De aceea, având în vedere prevederile art. 29 alin. (1) coroborate cu alin. (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a art. 24 din Legea nr. 1/2000 este inadmisibilă.

III. În continuare, Curtea examinează pe fond următoarele prevederi de lege:

— Art. 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, având următoarea redactare: „(1) Persoanele fizice cărora li s-a stabilit calitatea de acționar în temeiul art. 37, persoanele cărora li s-au stabilit drepturi la institutiv și stațiunile de cercetare agricole și la regiile autonome cu profil agricol, potrivit Legii nr. 46/1992, precum și persoanele care au calitatea de locatori, potrivit art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994, pot cere reconstituirea dreptului de proprietate și pentru diferența de peste 10 ha de familie, până la limita suprafeței prevăzute la art. 3 lit. h) din Legea nr. 187/1945, indiferent dacă reconstituirea urmează să se facă în mai multe localități sau de la autori diferiți, în termenul, cu procedura și în condițiile prevăzute la art. 9 din prezenta lege.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1), cărora li s-a stabilit dreptul în acțiuni, în limita suprafeței de până la 10 ha în echivalent arabil, pot face cerere, în cazul în care prin aplicarea coeficientului de echivalare, prevăzut în regulamentul aprobat de Hotărârea Guvernului nr. 131/1991, suprafața de teren putea depăși, ca echivalență, 10 ha teren arabil, în termenul, cu procedura și în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (3) — (9).”;

— Art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994, care prevede: „(1) Persoanele fizice, cărora le-a fost stabilită calitatea de acționar în baza prevederilor art. 36 din Legea nr. 18/1991, pot opta, până la data de 1 octombrie 1995, pentru calitatea de locator, în condițiile legii.

(2) Societățile comerciale agricole vor încunoștința în scris, până la data de 1 septembrie 1995, pe acționarii care nu și-au manifestat opțiunea în sensul prevederilor alin. 1, despre termenul limită pentru comunicarea opțiunii.

(3) Contractul de locațiune se încheie, pentru perioada minimă de arendare prevăzută la art. 7 alin. 2, între societatea comercială care deține terenul în cauză și persoana fizică care

a optat pentru calitatea de locator, începând cu primul an agricol ulterior înregistrării opțiunii scrise.

(4) Până la expirarea perioadei prevăzute la art. 7 alin. 2, comisia județeană va emite titlu de proprietate asupra terenului în echivalent arabil și va pune în posesie persoanele îndreptățite, în sole compacte, situate în limita perimetrului actual, stabilite pe ferme și localități.

(5) După expirarea perioadei minime de arendare, prevăzută la art. 7 alin. 2, persoanele îndreptățite potrivit alin. 1 pot exploata terenurile în mod liber, în calitate de proprietar.”;

— Art. 4 din Legea nr. 1/2000, așa cum a fost modificat prin art. I pct. 4, 5 și 6 din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu următorul conținut: „(1) Pentru terenurile din extravilanul localităților, foste proprietăți ale persoanelor fizice și juridice, care au trecut în proprietatea statului și pe care se găsesc instalații hidrotehnice, hidroelectrice sau de hidroameliorații, pe care se desfășoară activități miniere de exploatare sau operațiuni petroliere de dezvoltare-explorare și exploatare, se restituie, în condițiile legii, foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora suprafețe echivalente constituite din rezerva existentă la comisiile locale, iar în situația în care aceste suprafețe sunt insuficiente, din domeniul privat al statului, din aceeași localitate sau din alte localități, acceptate de foștii proprietari. În cazurile în care compensarea nu este posibilă se vor acorda despăgubiri foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, în condițiile legii.

(1¹) Pentru terenurile foștilor proprietari persoane fizice sau juridice, inclusiv cooperative piscicole sau alte forme asociative prevăzute la art. 26 alin. (1), pe care s-au aflat, la data depozitării, amenajări piscicole, sere sau plantații de hamei, de duzi, plantații viticole sau pomicele, în prezent proprietatea statului, restituirea se face pe vechile amplasamente, cu obligația de a le menține destinația și, acolo unde este cazul, unitatea și funcționalitatea.

(1²) Pentru terenurile menționate mai sus, pe care s-au efectuat de către stat investiții, neamortizate până la intrarea în vigoare a prezentei legi, foștii proprietari pot opta pentru reconstituirea pe vechiul amplasament, cu obligația de a plăti statului, în termen de 10 ani, contravaloarea neamortizată a investiției, dacă aceasta reprezintă mai mult de 30% din valoarea totală a investiției la data intrării în vigoare a acestei legi, sau să primească terenuri pe alte amplasamente, acceptate de aceștia, de aceeași categorie de folosință cu terenul pe care l-au predat ori despăgubiri.

(1³) Pentru terenurile preluate de stat de pe care investițiile au fost vândute cu respectarea legii, foștii proprietari pot opta pentru alt amplasament, acceptat de aceștia, sau pentru despăgubiri plătite fie de către investitor, fie de către stat.

(1⁴) În cazul opțiunii pentru despăgubiri plătite de investitori, foștii proprietari vor conveni cu investitorii, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a acestei legi sau de la data validării cererii de reconstituire a dreptului de proprietate, prețul terenului¹, care nu poate fi mai mic decât valoarea sa de piață, și termenul de plată, care nu poate fi mai mare de 3 ani.

(1⁵) Acordul va fi înregistrat la comisia județeană care a validat cererea de reconstituire și devine titlu executoriu pentru plata prețului dacă investitorul nu își respectă obligația de plată în termenul convenit. Din momentul înregistrării acordului, opțiunea părților este definitivă și părțile nu mai pot opta pentru alte forme de reconstituire și, respectiv, despăgubire. Proprietarii se vor putea adresa statului, în condițiile dispozițiilor legale privind acordarea de despăgubiri de către acesta, doar pentru acoperirea valorii investițiilor preluate de stat odată cu terenul pe care l-au avut în proprietate.

(1⁶) *Până la efectuarea plății, proprietarul investiției va plăti fostului proprietar al terenului o sumă, convenită de părți, care nu poate fi mai mică decât redevența plătită statului la momentul acordului și nu va putea înstrăina în niciun mod investiția sa, sub sancțiunea nulității absolute.*

(1⁷) *Proprietarii investițiilor dobândesc dreptul de proprietate asupra terenului în momentul achitării integrale a contravalorii terenului.*

(1⁸) *În situația în care nu se optează pentru despăgubiri plătite de către investitor, sau în situația în care fostul proprietar și investitorul nu ajung la un acord în termenul menționat la alin. (1⁴), fostul proprietar va primi teren pe alt amplasament, acceptat de acesta, sau despăgubiri de la stat atât pentru teren, cât și pentru investițiile dovedite la data preluării terenului, în condițiile legii.*

(1⁹) *În cazul realizării acordului prevăzut la alin. (1⁴), pentru investițiile dovedite la data preluării terenului, fostul proprietar primește despăgubiri de la stat, în condițiile legii.*

(2) *În cazul în care investițiile pentru care suprafața de teren a fost preluată de stat nu au fost executate sau se află în stadiu de proiect, suprafața preluată se restituie, la cerere, foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, pe vechiul amplasament.“*

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 16 — Egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1), (2), (3) și (4) — Dreptul de proprietate privată, art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 135 alin. (5) referitor la inviolabilitatea proprietății private.

Textele de lege criticate reglementează modalitățile și etapele de reconstituire a dreptului de proprietate pentru persoanele cărora li s-a stabilit calitatea de acționar în baza art. 37 din Legea nr. 18/1991, pentru persoanele cărora li s-au stabilit drepturi la instituturile și stațiunile de cercetare agricole și la regiile cu profil agricol, potrivit Legii nr. 46/1992, precum și pentru persoanele care au calitatea de locator, potrivit art. 25 din Legea nr. 16/1994. De asemenea, textele criticate reglementează situațiile în care pe terenul ce face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate se află investiții, precum și modalitățile de plată a investițiilor neamortizate.

Autorul excepției critică aceste prevederi, susținând că sunt neconstituționale, întrucât instituie un regim privilegiat pentru persoanele beneficiare ale legilor din domeniul funciar, în detrimentul proprietarilor investițiilor aflate pe acele terenuri. În speță, acesta, în anul 2001, în urma unei licitații organizate de A.V.A.S., a cumpărat serele fostei Societăți Comerciale „Prosper” — S.A. Constanța, ce ocupă o suprafață de 36,4 ha, și a făcut investiții în valoare de 100 de miliarde lei vechi, fiind nemulțumit de faptul că terenurile pe care se află aceste sere au fost restituite foștilor proprietari și că valoarea investițiilor efectuate este cu mult mai mare decât valoarea terenurilor restituite.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în domeniul legilor fondului funciar legiuitorul a optat pentru reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente, dacă acestea sunt libere. Astfel, Legea nr. 1/2000, în art. 2 alin. (1), prevede că „în aplicarea prevederilor prezentei legi reconstituirea dreptului de proprietate se face pe vechile amplasamente, dacă acestea sunt libere“.

Analizând dispozițiile de lege criticate, Curtea constată că prin măsurile privind reconstituirea dreptului de proprietate din domeniul funciar, stabilite de Legea nr. 247/2005, legiuitorul a rămas consecvent politicii de reconstituire a terenurilor pe vechile amplasamente, cu excepțiile prevăzute de lege. Aceste măsuri au ca finalitate, așa cum rezultă din expunerea de motive la această lege, „soluționarea definitivă a problemei proprietății în sensul reparării unei mari nedreptăți istorice“. Prin instituirea acestor reglementări, legiuitorul a avut, de asemenea, în vedere respectarea principiului *restitutio in integrum*, în deplină concordanță cu principiul garanțării proprietății prevăzut la art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, potrivit căruia: „*Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.*“

De altfel, Curtea observă că aspectele invocate de autorul excepției se referă de fapt la o soluție legislativă ce ține de competența exclusivă a legiuitorului, iar în ce privește posibilele dificultăți în aplicarea prevederilor de lege criticate, Curtea constată, de asemenea, că acestea excedează contenciosului constituțional, fiind de competența instanțelor de judecată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14, art. 15, art. 19 și art. 24 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Societatea Comercială „Leader Internațional” — S.A. din Constanța în dosarele nr. R5.549/2006 și nr. R12.199/2005 ale Judecătoriei Constanța și în dosarele nr. 2.615/2004, nr. 2.609/2004, nr. 2.611/2004 și nr. 2.608/2004 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, ale art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994 și ale art. 4 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 februarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 196

din 13 martie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3
din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată
ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii și ale art. 86
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii și ale art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Societatea Comercială „ONT CARPAȚI” — S.A. în Dosarul nr. 7.624/2/2006 (Număr în format vechi 1.454/2006) al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, consilier juridic Elena Amalia Bardas, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, partea prezentă, prin consilier juridic, solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.624/2/2006 (Număr în format vechi 1.454/2006), **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii și ale art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Societatea Comercială „ONT CARPAȚI” — S.A. în dosarul menționat.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 încalcă dispozițiile art. 44 alin. (2)

din Legea fundamentală, potrivit căroră proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular, prin aceea că instituie un tratament juridic diferențiat, acordând o protecție specială sporită proprietății private a instituțiilor publice în dauna altor subiecte de drept, titulare de creanțe certe, lichide, exigibile. Se arată totodată că textele din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 criticate sunt neconstituționale, deoarece „lasă la voia pur potestativă a instituțiilor respective executarea unor obligații bănești rezultând din titluri executorii judecătorești”, în absența unei sancțiuni pentru cazul în care instituțiile publice nu își respectă „obligația” de a prevedea și de a solicita înscrierea în buget a sumelor respective. În opinia autoarei excepției, în acest fel se încalcă „însăși ideea de justiție”. În sfârșit, se invocă dificultățile create în legătură cu executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice.

Art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului încalcă, în opinia autoarei excepției, egalitatea în drepturi, deoarece creează Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului un statut privilegiat în raport cu alte subiecte de drept care au calitatea de debitor în raporturi juridice determinate.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autoarea excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 criticate „sunt neconstituționale în raport de prevederile art. 21, art. 44 din Constituție și art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”. Se arată că aceste texte de lege „creează o stare de imposibilitate pentru creditorii de a-și pune în executare o hotărâre judecătorească pronunțată împotriva instituțiilor publice, în situația în care acestea nu plătesc de bunăvoie”, or, „garanțiile unui proces echitabil de care a beneficiat justițiabilul în cursul fazei judiciare a procedurii își pierd rațiunile de a fi, în situația în care administrația refuză, omite sau întârzie să execute hotărârea judecătorească.” În

acest sens, se face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului — cauzele *Di Pede contra Italiei* și *Sabin Popescu contra României*, în care se statuează că dreptul de acces la justiție, garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, vizează și executarea hotărârilor judecătorești. Totodată, se arată că instituirea prin normele criticate a unor limite în executarea hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva instituțiilor publice, în sensul că pot fi executate doar resursele bănești alocate special de la buget în acest scop, creează un exces de protecție a instituțiilor publice în raporturile cu creditorul privat, ceea ce este în contradicție cu dispozițiile art. 44 alin. (2) din Legea fundamentală. Cât privește art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, se apreciază că este în concordanță cu dispozițiile Legii fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 288/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 23 mai 2002, precum și prevederile art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 24 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, au următorul cuprins:

— Art. 1: *„Executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice în temeiul titlurilor executorii se realizează din sumele aprobate prin bugetele acestora la titlul de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.”*

— Art. 2: *„Ordonatorii principali de credite bugetare au obligația să dispună toate măsurile ce se impun, inclusiv virări de credite bugetare, în condițiile legii, pentru asigurarea în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii.”*

— Art. 3: *„În procesul executării silită a sumelor datorate de către instituțiile publice în baza unor titluri executorii*

trezoreria statului poate efectua numai operațiuni privind plăți dispuse de către ordonatorii de credite, în limita creditelor bugetare și a destinațiilor aprobate potrivit legii.”

Prevederile art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului au următorul cuprins:

„Cererile formulate de A.V.A.S. și orice alte acte procedurale efectuate de și pentru aceasta în orice fel de cauze sunt scutite de taxe de timbru, timbru judiciar, cauțiuni și orice alte taxe.”

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (3), referitoare la statul român de drept, ale art. 16 privind *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și dreptul la un proces echitabil și ale art. 44 alin. (2), potrivit cărora proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru considerentele ce vor fi expuse în cele ce urmează:

I. Astfel, în ceea ce privește Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, aceasta, în ansamblul său, cât și pe articole, a mai fost supusă controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Prin numeroase decizii, de exemplu: Deciziile nr. 842 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 22 ianuarie 2007, nr. 552 din 6 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 29 august 2006, nr. 529 din 11 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.025 din 18 noiembrie 2005, nr. 255 din 17 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 26 iunie 2003, nr. 326 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 11 martie 2003, și nr. 202 din 4 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 6 noiembrie 2002, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată, pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte deja examinate de Curte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

II. De asemenea, în ceea ce privește constituționalitatea art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, în raport cu principiul constituțional al egalității în drepturi și față de critici similare, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa. Astfel, prin Decizia nr. 853 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 17 ianuarie 2007, Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate invocată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate în decizia mai sus menționată sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii și ale art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Societatea Comercială „ONT CARPAȚI” — S.A. în Dosarul nr. 7.624/2/2006 (Număr în format vechi 1454/2006) al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 198

din 13 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Laurențiu Grigore, Carlo Marius Dragomir și Societatea Comercială „Anca — Irina” — S.A. din Venus în Dosarul nr. 1.776/2003 al Judecătoriei Vălenii de Munte.

La apelul nominal este prezentă partea Ionel Corne, asistată de avocat Viorica Chelmuș. Același avocat reprezintă în cauză părțile Societatea Comercială „Corex Imperial” — S.R.L. din Constanța, Societatea Comercială „Valmaria” — S.R.L. din Constanța și Valeria Corne. Pentru Societatea Comercială „Anca — Irina” — S.A. din Venus se prezintă Nicolae Vioreanu, împuternicit să solicite acordarea unui termen în vederea angajării unui apărător. Lipsesc autorii excepției Laurențiu Grigore și Carlo Marius

Dragomir, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că Laurențiu Grigore a depus la dosarul cauzei o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Având cuvântul cu privire la cererea formulată, avocatul părților prezente solicită respingerea acesteia, apreciind că se vizează tergiversarea cauzei.

Nicolae Vioreanu, având cuvântul, solicită, de asemenea, amânarea cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune cererii formulate.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a cauzei.

Având cuvântul cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată, avocat Viorica Chelmuș solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că ceea ce se critică, în realitate, este o omisiune de reglementare, dorindu-se crearea unui nou mijloc de realizare a justiției, în sensul reglementării posibilității de a recuza întreaga instanță.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.776/2003, **Judecătoria Vălenii de Munte a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Laurențiu Grigore, Carlo Marius Dragomir și Societatea Comercială „Anca — Irina” S.A. din Venus în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală îngrădesc accesul liber la o justiție echidistantă și dreptul la un proces echitabil prin aceea că „este imposibil să poată fi recuzați judecătorii unei instanțe”, mai ales în situația unor instanțe cu un număr mic de magistrați. Principiile constituționale enunțate sunt încălcate și prin imposibilitatea recuzării pentru același motiv a magistratului care soluționează cauza, „fiind de neconceput ca pentru situații noi create în succesiunea termenelor de judecată să nu poată fi recuzat un judecător pentru chestiuni evidente din care rezultă interesul acestuia în cauză și care apar cu prilejul invocării unor cereri în probațiune”, întrucât „motivul de recuzare a mai fost invocat la termenele anterioare.”

Judecătoria Vălenii de Munte consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorii excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că scopul avut în vedere de legiuitor la instituirea unor norme procedurale mai restrictive în ceea ce privește formularea și soluționarea unor cereri de recuzare a fost acela de a se înlătura posibilitatea formulării unor cereri șicanatorii, introduse în scopul tergiversării soluționării cauzelor penale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorii excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, care au următorul cuprins:

„Recuzarea se formulează oral sau în scris, cu arătarea pentru fiecare persoană în parte a cazului de incompatibilitate invocat și a tuturor temeiurilor de fapt cunoscute la momentul recuzării. Cererea de recuzare poate privi numai pe acei judecători care compun completul de judecată.”

Nerespectarea condițiilor prevăzute în alin. 2 sau recuzarea aceleiași persoane pentru același caz de incompatibilitate și pentru temeuri de fapt cunoscute la data formulării unei cereri anterioare de recuzare care a fost respinsă atrage inadmisibilitatea cererii de recuzare, care se constată de completul în fața căruia s-a formulat recuzarea, cu participarea judecătorului recuzat.”

Autorii excepției susțin că aceste dispoziții legale sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 privind *Egalitatea în drepturi* și ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru considerentele expuse în cele ce urmează.

Astfel, contrar susținerilor autorilor excepției, dispozițiile legale criticate nu aduc nicio atingere liberului acces la justiție și nici dreptului părților la un proces echitabil. Dimpotrivă, reglementarea modului de formulare a cererilor de recuzare, realizată prin aceste texte de lege, are menirea de a asigura deplina realizare a drepturilor constituționale invocate. Stabilind că *„cererea de recuzare poate privi numai pe acei judecători care compun completul de judecată”*, precum și faptul că este inadmisibilă recuzarea aceleiași persoane *„pentru același caz de incompatibilitate și pentru temeuri de fapt cunoscute la data formulării unei cereri anterioare de recuzare”*, legiuitorul a avut în vedere limitarea abuzului de drept și a posibilităților de tergiversare a soluționării cauzelor, în deplină concordanță cu cerințele dreptului la un proces echitabil.

De altfel, reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare, în ansamblu, reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri, respectiv pentru soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prin împiedicarea tergiversării acestora, corespunzător cerințelor impuse de art. 21 din Legea fundamentală.

Nu pot fi reținute nici susținerile privind încălcarea, prin aceleși texte de lege, a prevederilor art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi, deoarece art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Laurențiu Grigore, Carlo Marius Dragomir și Societatea Comercială „Anca — Irina” S.A. din Venus în Dosarul nr. 1.776/2003 al Judecătorei Vălenii de Munte.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 204

din 13 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) lit. g) și ale art. 55 alin. (2) lit. c) pct. (ii) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) lit. g) și ale art. 55 alin. (2) lit. c) pct. (ii) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zheng Xiaofang în Dosarul nr. 1.967/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal, însoțit de interpretul autorizat de limba chineză, domnul Ioan Budura, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, partea prezentă susține, prin traducător, că actul normativ criticat nu este în măsură să îl apere de arbitrarul Autorității pentru străini, care a dispus prin decizie părăsirea teritoriului României, fără drept de revenire, în condițiile în care acesta, pe perioada șederii sale în țară, a realizat investiții importante. Astfel, este încălcat dreptul său de proprietate privată și apreciază că ordonanța criticată ar trebui modificată, solicitând, totodată, admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public arată că textele de lege criticate nu relevă niciun fel de contrarietate față de normele constituționale și dispozițiile din actele

internaționale invocate, ci reprezintă consecința firească a nerespectării legii în ceea ce privește condițiile cerute pentru acordarea sau prelungirea dreptului de ședere temporară în România. Totodată, potrivit prevederilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, decizia Autorității pentru străini poate fi atacată în fața instanței de judecată competente, astfel că un eventual abuz sau arbitrar al acestei autorități este supus controlului judecătoresc. În plus, menționează că prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la ocrotirea dreptului de proprietate privată, nu au incidență în cauză. În consecință, solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.967/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) lit. g) și ale art. 55 alin. (2) lit. c) pct. (ii) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția a fost ridicată de Zheng Xiaofang într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege menționate încalcă dispozițiile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu prevederile art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 14 din convenție și ale art. 1 paragraful 1

din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție, „precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, care instituie și garantează dreptul de proprietate privată și dreptul persoanei la nediscriminare“. În acest sens, se arată că „prin refuzul de a se prelungi dreptul de ședere temporară cetățenilor străini care nu îndeplinesc cumulativ condițiile generale și cele speciale, în funcție de scopul șederii“, și emiterea, în consecință, a unei dispoziții de părăsire a teritoriului României, „se limitează excesiv și discriminatoriu dreptul constituțional de proprietate al acestora“. Măsura dispusă încalcă, de asemenea, și principiul proporționalității, consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și, întrucât condițiile legale criticate privesc doar pe cetățenii străini, sunt apreciate de autorul excepției ca fiind discriminatorii.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 50 alin. (2) lit. g) și ale art. 55 alin. (2) lit. c) pct. (ii) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt constituționale. Astfel, acestea nu contravin principiului nediscriminării, deoarece condițiile cerute se circumscriu scopului pentru care fiecare categorie de străini nominalizată de lege solicită prelungirea dreptului de ședere temporară în România și se justifică prin însuși interesul pretins de solicitant, fiind aplicabile, în mod unitar, tuturor străinilor aflați în situații identice. Cât privește pretinsa încălcare a dreptului de proprietate, apreciază că dispozițiile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 alin. (2) lit. g) și ale art. 55 alin. (2) lit. c) pct. (ii) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 25 iulie 2005. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 50 alin. (2) lit. g) — Condiții de prelungire a dreptului de ședere temporară: „(2) *Dreptul de ședere temporară în România se poate prelungi succesiv pentru*

perioade de până la un an, numai dacă: [...] g) prezintă dovada asigurării sociale de sănătate.“

— Art. 55 alin. (2) lit. c) pct. (ii) și alin. (4) — Prelungirea dreptului de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale: „(2) *Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară se pot acorda dacă străinul îndeplinește următoarele condiții: [...] c) cererile pentru prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară trebuie însoțite de următoarele documente: [...] (ii) înscrierile de mențiuni prevăzute de lege, corespunzătoare modificărilor intervenite cu privire la actul constitutiv al societății comerciale; [...] (4) În scopul dovedirii îndeplinirii condițiilor financiare prevăzute în prezentul articol, Ministerul Finanțelor Publice eliberează, la cererea străinilor, certificate cuprinzând mențiuni referitoare la: cifra de afaceri, investiții totale, contul de profit și pierdere, dividende calculate și plătite asociaților ori reinvestite conform datelor din situațiile financiare.*“

În motivarea excepției autorul acesteia invocă încălcarea dreptului de proprietate privată și a principiului nediscriminării, astfel cum sunt garantate de dispozițiile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu prevederile art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 14 din convenție și ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, autorul acesteia apreciază că textele de lege criticate, prin care sunt reglementate cerințele generale și specifice necesare prelungirii dreptului de ședere temporară în România, în funcție de un anumit scop urmărit, sunt excesive, discriminatorii și disproporționate cu finalitatea urmărită și încalcă dreptul de proprietate al unui cetățean străin care, cum e cazul în speță, a investit în România o sumă importantă de bani.

Curtea constată că aceste susțineri de neconstituționalitate nu pot fi reținute. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 reglementează regimul străinilor în România, astfel că, evident, se adresează acestora, iar criticile pe motivul discriminării pe criterii de origine națională sunt nefondate. De altfel, în acest sens Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 443 din 30 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 15 iunie 2006, cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002.

Cât privește criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dreptului de proprietate privată, Curtea observă că textele de lege examinate nu conțin norme privind acest drept și, ca atare, prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu au incidență în cauză. Dispozițiile de lege criticate nu fac decât să enumere condițiile și actele necesare prelungirii dreptului de ședere temporară a străinilor în România în scopul desfășurării de activități comerciale, condiții ce se circumscriu scopului pentru care fiecare categorie de străini nominalizată de lege solicită prelungirea dreptului de ședere temporară în România și se justifică prin însuși interesul pretins de solicitantul dreptului.

Curtea observă, de altfel, că autorul a invocat prezenta excepție de neconstituționalitate în cadrul unei contestații formulate în fața instanței de judecată competente împotriva refuzului Autorității pentru străini de a-i prelungi dreptul de ședere temporară în România. Prin urmare, Curtea constată, pe de o parte, că autorul beneficiază pe

deplin de exercitarea neîngrădită a drepturilor sale procesuale, iar pe de altă parte, că motivele de neconstituționalitate formulate au, în realitate, natura unor argumente de fapt, astfel că nu pot fi reținute de instanța de contencios constituțional.

De altfel, în sensul celor expuse mai sus, Curtea Constituțională s-a pronunțat și prin Decizia nr. 178 din 6 martie 2007, nepublicată încă, prin care a respins o excepție de neconstituționalitate identică.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) lit. g) și ale art. 55 alin. (2) lit. c) pct. (ii) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zheng Xiaofang în Dosarul nr. 1.967/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 205

din 13 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Constituțională pronunțându-se în acest sens într-o speță similară prin Decizia nr. 443/2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.199/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția a fost ridicată de Chen Shie într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul legal criticat contravine prevederilor art. 45 alin. (1) din Constituție, întrucât, prin condiționarea prelungirii dreptului străinilor de ședere în România de prezentarea de documente care să ateste investiția realizată în conformitate cu planul de afaceri, se limitează dreptul acestora de acces liber la o activitate economică, la libera inițiativă și exercitarea acestora. De asemenea, se consideră că sunt încălcate și prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la convenție, privind interzicerea discriminării, întrucât restricția menționată îi privește numai pe cetățenii străini. Se mai arată că dispozițiile de lege atacate contravin și principiului consacrat de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căruia legea

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Chen Shie în Dosarul nr. 4.199/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal, însoțit de interpretul autorizat de limba chineză, domnul Ioan Budura, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, partea prezentă susține, prin traducător, că actul normativ criticat este o reglementare „imperfectă”, care necesită a fi modificată, întrucât nu este în măsură să îi protejeze dreptul de proprietate reprezentat de investițiile pe care le-a făcut în România în timpul șederii sale legale aici.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, Curtea

trebuie să fie suficient de precisă și accesibilă pentru a înlătura orice risc de arbitrar.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 nu îngădesc dreptul persoanei la liberă inițiativă în ceea ce privește activitățile economice desfășurate de aceasta și nici nu face vreo deosebire între cetățenii străini cărora le sunt aplicabile.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul legal criticat nu contravine art. 45 din Constituție, sens în care s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 443/2006. În plus, consideră că celelalte dispoziții din tratatele internaționale invocate de autorul excepției nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, având următorul cuprins:

— Art. 55 alin. (1) lit. a) — Prolungirea dreptului de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale: „(1) *Străinului intrat în România în scopul desfășurării de activități comerciale i se poate prelungi dreptul de ședere temporară, dacă: a) prezintă documente care atestă investiția realizată în conformitate cu planul de afaceri.*”

În motivarea excepției autorul acesteia invocă încălcarea prevederilor art. 45 din Constituție, referitor la libertatea economică, ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la convenție, privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege supus controlului a mai fost examinat de Curtea Constituțională prin raportare la aceleași norme constituționale și dispoziții din acte internaționale invocate și în prezenta cauză și cu o motivare similară. Astfel, prin deciziile nr. 443/2006 și nr. 897/2006, Curtea a constatat că dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt constituționale și a reținut, în esență, că „principiul libertății economice, consacrat de art. 45 din Constituție, garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică și libera inițiativă, exercitate însă în condițiile legii”, iar condițiile pentru prelungirea dreptului de ședere temporară în România pentru desfășurarea de activități economice, profesionale și comerciale, reglementate de textul de lege criticat, „se circumscriu scopului pentru care fiecare categorie de străini nominalizată de lege solicită prelungirea dreptului de ședere temporară și se justifică prin însuși interesul pretins de solicitantul dreptului.” În ceea ce privește criticile referitoare la pretinsa contradicție față de principiul nediscriminării, cu același prilej Curtea a arătat că „întregul act normativ criticat nu se adresează cetățenilor români, ci străinilor, fiind aplicabil în mod unitar acestora, în funcție de situațiile identice în care se află”.

Având în vedere că între excepția de neconstituționalitate soluționată prin decizia menționată și prezenta nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței în materie a Curții, argumentele și soluția la care s-a făcut referire se păstrează și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Chen Shie în Dosarul nr. 4.199/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind criteriile și metodologia de evaluare a performanțelor profesionale ale personalului de probațiune

Având în vedere dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 123/2006 privind statutul personalului din serviciile de probațiune,

ținând seama de dispozițiile Legii nr. 129/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2000 privind organizarea și funcționarea serviciilor de reintegrare socială a infractorilor și de supraveghere a executării sancțiunilor neprivative de libertate, precum și de prevederile Legii nr. 327/2006 privind salarizarea personalului din serviciile de probațiune,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind criteriile și metodologia de evaluare a performanțelor profesionale ale personalului de probațiune, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă prevederile Regulamentului pentru stabilirea normelor de evaluare a performanțelor profesionale individuale și de aplicare a criteriilor de acordare a salariilor de bază între limite pentru personalul de specialitate

specific serviciilor de reintegrare socială și supraveghere, precum și pentru inspectorii de reintegrare socială și supraveghere din cadrul Ministerului Justiției.

Art. 3. — Direcția de probațiune, Direcția pentru resurse umane și relații cu Consiliul Superior al Magistraturii și serviciile de probațiune vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,

Monica Luisa Macovei

București, 3 aprilie 2007.

Nr. 928/C.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind criteriile și metodologia de evaluare a performanțelor profesionale ale personalului de probațiune

TITLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Evaluarea performanțelor profesionale ale personalului de probațiune, denumită în continuare *evaluare*, vizează analiza următoarelor două domenii: activitățile desfășurate și rezultatele obținute, respectiv potențialul profesional.

Art. 2. — Rezultatele evaluării sunt avute în vedere la promovarea în grade profesionale, pregătirea și perfecționarea profesională, acordarea de recompense și la eliberarea din funcție a personalului de probațiune.

Art. 3. — (1) Instrumentul utilizat în procesul de evaluare este fișa de evaluare.

(2) Modelul fișelor de evaluare a performanțelor profesionale ale personalului de probațiune cu funcții de execuție și de conducere este prevăzut în anexele nr. 1—4 la prezentul regulament.

Art. 4. — Procesul evaluării are următoarele etape: pregătirea evaluării, evaluarea propriu-zisă și analiza rezultatelor evaluării.

TITLUL II

Etapele și procedura de evaluare

CAPITOLUL I

Pregătirea evaluării

Art. 5. — (1) Evaluarea se face pentru activitatea desfășurată în perioada 1 ianuarie — 31 decembrie a anului anterior.

(2) Evaluarea se va realiza, de regulă, în primul trimestru al anului următor celui pentru care se face evaluarea.

(3) Pentru persoanele care nu au lucrat tot timpul anului, evaluarea se va realiza dacă au lucrat cel puțin 6 luni în perioada prevăzută la alin. (1).

Art. 6. — (1) Șeful serviciului de probațiune evaluează performanțele profesionale ale consilierilor de probațiune din subordine.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), fișele de evaluare sunt contrasemnate de către un inspector de probațiune.

Art. 7. — (1) Șeful serviciului de probațiune are calitatea de evaluator și în situația în care:

a) evaluează performanțele profesionale ale consilierilor de probațiune detașați sau transferați în cadrul altor servicii de probațiune, în cazul în care aceștia și-au desfășurat activitatea în cadrul serviciului pe care îl conduce;

b) evaluează, împreună cu directorul Direcției de probațiune, performanțele profesionale ale consilierilor de probațiune delegați în cadrul Direcției de probațiune.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), evaluarea va fi făcută de către șefii celor două servicii de probațiune implicate sau, după caz, de șeful serviciului și directorul Direcției de probațiune.

Art. 8. — (1) Directorul Direcției de probațiune:

a) evaluează performanțele profesionale ale șefilor serviciilor de probațiune;

b) evaluează performanțele profesionale ale inspectorilor de probațiune.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), fișele de evaluare sunt contrasemnate de secretarul de stat coordonator al Direcției de probațiune.

Art. 9. — În situația conflictului de interese, evaluatorul îl înștiințează în scris pe șeful ierarhic, care va lua măsuri urgente pentru desemnarea unei alte persoane care să realizeze evaluarea.

Art. 10. — Secretarul de stat coordonator al Direcției de probațiune evaluează performanțele profesionale ale directorului Direcției de probațiune.

Art. 11. — În toate cazurile, persoana evaluată va semna fișa de evaluare, formulând comentarii, dacă este cazul.

CAPITOLUL II

Evaluarea propriu-zisă

Art. 12. — (1) Acordarea notelor se realizează în urma aprecierii modului de îndeplinire a fiecărui criteriu corespunzător domeniilor de evaluare prevăzute la art. 1.

(2) Modul de îndeplinire a fiecărui criteriu se apreciază cu note de la 1 la 10.

(3) Nota fiecărui domeniu de evaluare reprezintă media aritmetică a notelor acordate pentru îndeplinirea fiecărui criteriu din domeniul respectiv.

(4) Nota finală a evaluării reprezintă media aritmetică a notelor corespunzătoare fiecărui domeniu de evaluare.

(5) Semnificația notelor prevăzute la alin. (2) este următoarea: nota 1 — nivel minim și nota 10 — nivel maxim.

Art. 13. — Calificativul final al evaluării se stabilește pe baza notei finale, după cum urmează:

a) de la 1,00 la 3,00 — foarte slab;

b) de la 3,01 la 5,00 — slab;

c) de la 5,01 la 7,00 — satisfăcător;

d) de la 7,01 la 9,00 — bine;

e) de la 9,01 la 10,00 — foarte bine.

Art. 14. — (1) În cazurile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a) și b), calificativul final se acordă în urma realizării mediei ponderate a notelor finale acordate de către șefii serviciilor în care persoana evaluată și-a desfășurat activitatea, respectiv șeful serviciului și directorul Direcției de probațiune, după caz, proporțional cu perioada în care și-a desfășurat activitatea în fiecare serviciu.

(2) Nota finală reprezintă media ponderată a notelor acordate de șefii celor două servicii înmulțite cu raportul dintre numărul de luni efectiv lucrate în serviciu și intervalul de 12 luni al unui an, conform formulei de mai jos:

$$\text{nota} \times \frac{\text{nr. de luni lucrate}}{12} + \text{nota} \times \frac{\text{nr. de luni lucrate}}{12} = \text{nota finală}$$

Art. 15. — Calificativul final se comunică persoanei evaluate în termen de 5 zile lucrătoare de la data finalizării evaluării.

Art. 16. — (1) Persoana evaluată are dreptul să conteste calificativul acordat.

(2) Contestatiile se depun prin fax sau personal la Direcția de probațiune, în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicare, și se soluționează în termen de 10 zile lucrătoare de la depunere.

(3) Contestatiile formulate de către consilierii de probațiune se soluționează de către directorul Direcției de probațiune.

(4) Contestatiile formulate de către șefii serviciilor și de către inspectorii de probațiune se soluționează de către ministrul justiției sau de către o persoană desemnată de acesta.

(5) Contestația formulată de către directorul Direcției de probațiune se soluționează de către ministrul justiției sau de către o persoană desemnată de acesta.

(6) Rezultatele stabilite în urma soluționării contestațiilor se comunică în termen de 5 zile lucrătoare de la soluționare.

Art. 17. — (1) Rezultatele stabilite în urma soluționării contestațiilor se consemnează într-un proces-verbal, soluția putând fi una dintre următoarele:

a) „Se mențin notele acordate și calificativele stabilite.”;

b) „Se modifică notele la unele criterii, cu menținerea calificativului stabilit.”;

c) „Se modifică unele note și se stabilește calificativul...”.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), modificările se fac prin bararea cu roșu a rezultatelor inițiale și înscrierea alături de acestea, cu aceeași culoare, a noilor rezultate.

Art. 18. — Fișele de evaluare a activității profesionale, însoțite, după caz, de procesele-verbale menționate la art. 17, sunt introduse în dosarele profesionale ale celor evaluați, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data încheierii procedurii de evaluare.

CAPITOLUL III

Analiza rezultatelor evaluării

Art. 19. — În cazul consilierilor de probațiune și al inspectorilor de probațiune care au obținut note cuprinse între 1,00 și 5,00 la unul sau mai multe dintre criteriile de evaluare, șeful ierarhic superior al persoanei evaluate va acorda acesteia sprijin în vederea pregătirii și perfecționării profesionale.

Art. 20. — (1) Din rândul consilierilor de probațiune și al inspectorilor de probațiune care au obținut calificativul „bine” și „foarte bine” sunt selectate persoanele care vor fi pregătite ca formatori în lucrul cu infractorii și victimele unor infracțiuni, precum și persoanele care vor participa la derularea unor programe, proiecte sau a altor activități în domeniu.

(2) Salariul de merit poate fi acordat numai personalului de probațiune care a obținut calificativul „bine” și „foarte bine”.

(3) Diploma *Meritul judiciar* clasele I — a III-a se poate acorda personalului de probațiune care a obținut 5 ani consecutivi calificativul „foarte bine”.

Art. 21. — (1) Consilierul de probațiune sau inspectorul de probațiune care a obținut calificativul „foarte slab” sau „slab” nu poate fi promovat în grad profesional în anul următor.

(2) Consilierul de probațiune sau inspectorul de probațiune care a obținut 2 ani consecutivi calificativul „foarte slab” sau „slab” este eliberat din funcție pentru incapacitate profesională.

(3) Consilierul de probațiune sau inspectorul de probațiune care a obținut, în decurs de 5 ani, 3 calificative „slab” este eliberat din funcție pentru incapacitate profesională.

Art. 22. — Șeful serviciului care a obținut calificativul „foarte slab” sau „slab” este eliberat din funcție pentru incapacitate profesională în exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere.

Art. 23. — Prevederile art. 22 se aplică și directorului Direcției de probațiune.

Art. 24. — În situațiile prevăzute la art. 22 și 23, persoana respectivă revine la funcția de execuție ocupată anterior numirii în funcția de conducere.

FIȘĂ DE EVALUARE
a performanțelor profesionale ale consilierului de probațiune

Nume:
Prenume:
Gradul profesional:
Serviciul de probațiune:
Perioada evaluării:

Nr. crt.	Activitățile desfășurate și rezultatele obținute de către consilier	Nota acordată de persoana care a realizat evaluarea
----------	---	---

1. Referatele de evaluare

În acordarea notei pentru acest criteriu se vor avea în vedere următoarele aspecte:

- referatele de evaluare respectă cerințele legale referitoare la formă, conținut și termene
- sursele de informații sunt relevante și sunt identificate și verificate ori de câte ori este posibil
- referatul include o analiză a infracțiunii
- referatul oferă informații relevante despre inculpat și contextul de viață al acestuia
- perspectivele de reintegrare socială estimate în referatele de evaluare sunt realiste și în acord cu nevoile și factorii care influențează sau pot influența conduita inculpatului
- modul în care informațiile din capitolul „Date privind persoana inculpatului“ se corelează cu factorii care influențează sau pot influența conduita inculpatului și perspectivele de reintegrare socială ale acestuia

2. Supravegherea și asistența persoanelor condamnate

În acordarea notei pentru acest criteriu se vor avea în vedere următoarele aspecte:

- un procent semnificativ din rândul persoanelor supravegheate pentru care consilierul este responsabil de caz a solicitat asistență și consiliere pe perioada evaluării
- dosarele de supraveghere/reintegrare socială respectă reglementările legale referitoare la formă, conținut și termene
- drepturile și obligațiile persoanei supravegheate sunt pe deplin explicate la începutul supravegherii
- consilierul evaluează cu acuratețe nevoile persoanei condamnate la începutul supravegherii și identifică acele nevoi care ar putea fi vizate în procesul de asistență
- dosarele sau planurile de supraveghere/reintegrare socială conțin obiective realiste, centrate pe nevoile și riscul identificate
- consilierul motivează persoanele să solicite sprijin pentru satisfacerea nevoilor identificate și atingerea obiectivelor stabilite
- persoana condamnată este implicată în formularea și implementarea planului de supraveghere/reintegrare socială
- consilierul colaborează cu alte organizații relevante, voluntari și membri ai familiei persoanei supravegheate pentru acoperirea nevoilor identificate și atingerea obiectivelor stabilite
- modificările semnificative din situația persoanei condamnate determină revizuirea planului de supraveghere/reintegrare socială
- frecvența întrevederilor reflectă nevoile persoanei condamnate, riscul identificat, respectiv măsurile/obligațiile impuse de către instanță

3. Colaborarea cu penitenciarele/CRM:

- a) referatele de evaluare sociofamilială
- b) participarea la comisia de individualizare a pedepselor
- c) participarea la programele de pregătire pentru liberare

În acordarea notei pentru acest criteriu se vor avea în vedere următoarele aspecte:

a) în cazul referatelor de evaluare sociofamilială:

- este luată în considerare ponderea acestor activități în raport cu volumul total de muncă al consilierului
- consilierul s-a deplasat în comunitate pentru obținerea informațiilor necesare
- sursele de informații consultate pentru întocmirea rapoartelor sunt diverse și relevante
- referatele întocmite sunt clare, concise, coerente, concrete și obiective
- referatele sunt întocmite în timp util

b) în cazul participării la comisia de individualizare a pedepselor:

- este luat în considerare numărul participărilor la comisia de individualizare a pedepselor
- este luată în considerare ponderea acestor activități în raport cu volumul total de muncă al consilierului

c) participarea la programele de pregătire pentru liberare:

- este luat în considerare numărul programelor de pregătire pentru liberare în care consilierul a fost implicat
- este luată în considerare durata programelor de pregătire pentru liberare
- este luată în considerare ponderea acestor activități în raport cu volumul total de muncă al consilierului

4. Alte activități desfășurate și rezultatele corespunzătoare:**a) consilierea psihologică și alte forme de asistență acordate victimelor unor infracțiuni conform Legii nr. 211/2004****b) rapoarte întocmite pentru minorii care au săvârșit fapte penale, dar nu răspund penal conform Legii nr. 272/2004****c) participările în instanță în cazurile penale cu minori, conform art. 484 din Codul de procedură penală****d) participările la luarea declarației părții vătămate, a martorului în pericol sau la prezentarea materialului de urmărire penală, în situațiile prevăzute de lege****e) activitățile de prevenire a infracționalității****f) alte activități profesionale în care consilierul a fost implicat**

În acordarea notei pentru acest criteriu se vor avea în vedere următoarele aspecte:

a) în cazul consilierii psihologice și al altor forme de asistență acordată victimelor unor infracțiuni:

- este luat în considerare numărul de victime pentru care consilierul a fost responsabil de caz
- este luată în considerare ponderea acestor activități în raport cu volumul total de muncă al consilierului
- în acordarea serviciilor de consiliere psihologică sau a altor forme de asistență sunt respectate prevederile legale
- în urma procesului de consiliere și/sau asistare sunt obținute rezultate pozitive semnificative
- cazul a fost referit către altă instituție sau organizație, dacă consilierul nu a avut pregătirea și experiența necesare pentru a desfășura consiliere psihologică

b) în situația rapoartelor întocmite pentru minorii care au săvârșit fapte penale, dar nu răspund penal conform Legii nr. 272/2004:

- este luat în considerare numărul de rapoarte întocmite
- consilierul se deplasează în comunitate pentru obținerea informațiilor necesare
- sursele de informații consultate pentru întocmirea rapoartelor sunt diverse și relevante
- rapoartele întocmite sunt clare, concise, coerente, concrete și obiective
- rapoartele sunt întocmite în timp util
- este luată în considerare ponderea acestei activități în raport cu volumul total de muncă al consilierului

c) în cazul participărilor în instanță în cazurile penale cu minori, conform art. 484 din Codul de procedură penală:

- este luat în considerare numărul de participări în instanță
- este luată în considerare ponderea acestor activități în raport cu volumul total de muncă al consilierului

d) în cazul participărilor la luarea declarației părții vătămate, a martorului în pericol sau la prezentarea materialului de urmărire penală, în situațiile prevăzute de lege:

- este luat în considerare numărul de participări la parchet sau în instanță
- este luată în considerare ponderea acestor activități în raport cu volumul total de muncă al consilierului

e) activitățile de prevenire a infracționalității:

- este luat în considerare numărul de programe de prevenire în care consilierul a fost implicat
- este luată în considerare durata programelor de prevenire
- programele de prevenire în care consilierul a fost implicat au avut un impact pozitiv

f) alte activități profesionale în care consilierul a fost implicat:

- aceste activități au fost importante pentru dezvoltarea serviciului de probațiune
- este luată în considerare ponderea acestor activități în raport cu volumul total de muncă al consilierului
- în funcție de tipul activităților profesionale, șeful serviciului are posibilitatea de a stabili alte aspecte care pot fi luate în considerare în cazul evaluării conform acestui criteriu

Nota rezultată pentru evaluarea activităților desfășurate și a rezultatelor obținute de către consilier*):

*) Această notă reprezintă media aritmetică a notelor acordate pentru fiecare dintre cele 4 criterii menționate în tabelul anterior.

1. Motivație

Descriere: Interesul manifestat pentru activitățile specifice, intenția de a-și desfășura în continuare activitatea în domeniul probațiunii și de a contribui la dezvoltarea acestei instituții, satisfacția față de munca depusă

2. Asumarea responsabilității

Descriere: Simțul de răspundere față de obligațiile proprii, asumarea consecințelor propriilor acțiuni

3. Capacitatea de comunicare și relaționare

Descriere: Empatie, ascultare activă, oferirea de feedback, autocontrol, asertivitate

4. Capacitatea de a rezolva probleme

Descriere: Capacitatea de analiză a dificultăților intervenite în activitatea curentă, de identificare a alternativelor rezolutive, de implementare a soluției adecvate și de evaluare a rezultatelor obținute

5. Capacitatea de planificare și de a acționa strategic

Descriere: Capacitatea de a prevedea cerințele unei sarcini, oportunitățile, posibilele riscuri și consecințele acestora; capacitatea de a anticipa soluții, de a programa activitățile și de a organiza resursele pentru îndeplinirea eficientă a atribuțiilor de serviciu

6. Capacitatea de implementare

Descriere: Capacitatea de a pune eficient în practică soluțiile identificate pentru desfășurarea activităților în mod corespunzător

7. Adaptabilitate

Descriere: Capacitatea de a aborda eficient situațiile, sarcinile și activitățile noi, cu caracter neplanificat

8. Capacitatea de analiză și sinteză

Descriere: Capacitatea de a interpreta un volum mare de informații, de a identifica și de a valorifica constanțele și elementele noi, de a selecta aspectele esențiale pentru domeniul analizat și de a le reuni într-o formă prescurtată

9. Competența în redactarea documentelor

Descriere: Capacitatea de a se exprima în scris fluent, clar și concis, de a utiliza corect vocabularul și de a folosi limbajul corespunzător exigențelor care trebuie să caracterizeze documentele elaborate

10. Capacitatea de autoperfecționare și de valorificare a experienței dobândite

Descriere: Interesul pentru perfecționarea profesională, pentru îmbunătățirea permanentă a activităților curente; capacitatea de a transpune eficient în practică cunoștințele și deprinderile dobândite

11. Capacitatea de a lucra independent

Descriere: Capacitatea de a îndeplini atribuțiile de serviciu ce presupun munca individuală fără a solicita frecvent informații și îndrumare, cu excepția cazurilor în care cerințele acestor activități nu corespund limitelor de competență profesională

12. Capacitatea de a lucra în echipă

Descriere: Capacitatea de a se integra într-o echipă și de a-și aduce contribuția prin participarea efectivă la atingerea obiectivelor acesteia

13. Creativitate și inițiativă

Descriere: Atitudine activă în soluționarea problemelor și realizarea obiectivelor prin identificarea unor modalități alternative de rezolvare a problemelor curente; atitudine pozitivă față de abordările noi; inovație în găsirea unor căi de optimizare a activității desfășurate

14. Conduita în timpul serviciului

Descriere: Respectarea normelor de conduită prevăzute de regulamentul de ordine interioară sau de codul deontologic al personalului de probațiune

Nota rezultată pentru evaluarea potențialului profesional al consilierului*):

*) Această notă reprezintă media aritmetică a notelor acordate pentru fiecare dintre cele 14 criterii menționate în tabelul anterior.

Nota finală obținută pentru evaluarea performanțelor profesionale ale consilierului*):

*) Această notă reprezintă media aritmetică a notelor acordate de către șeful serviciului pentru evaluarea activităților desfășurate și a rezultatelor obținute, respectiv pentru evaluarea potențialului profesional al consilierului.

Calificativul final al evaluării*):

*) Se acordă prin raportarea notei finale acordate la următoarea grilă: 1,00—3,00 = foarte slab; 3,01—5,00 = slab; 5,01—7,00 = satisfăcător; 7,01—9,00 = bine; 9,01—10,00 = foarte bine.

Comentariile persoanei care a realizat evaluarea (dacă este cazul):

--

Data la care evaluatorul a încheiat evaluarea	Semnătura persoanei care a realizat evaluarea

Comentariile persoanei care contrasemnează (dacă este cazul):

--	--

Data contrasemnării	Semnătura persoanei care contrasemnează

Comentariile consilierului (dacă este cazul):

--	--

Data la care consilierul a luat cunoștință de rezultatele evaluării	Semnătura consilierului evaluat

FIȘĂ DE EVALUARE
a performanțelor profesionale ale șefilor serviciilor de probațiune

Nume:
Prenume:
Șeful serviciului de probațiune:
Perioada evaluării:

Nr. crt.	Activitățile desfășurate și rezultatele obținute de către șeful serviciului	Nota acordată de persoana care a realizat evaluarea
----------	---	---

1. Management

În acordarea notei pentru acest criteriu se vor avea în vedere următoarele aspecte:

- personalul este consultat înainte de luarea deciziilor importante care privesc activitatea serviciului
- șeful serviciului se degreveză de anumite sarcini și responsabilități
- sarcinile sunt distribuite consilierilor care au calitățile și responsabilitățile necesare pentru a asigura îndeplinirea lor
- șeful serviciului distribuie sarcinile și responsabilitățile în mod echitabil
- șeful serviciului se asigură că toți consilierii au acces liber la informații
- au fost stabilite criterii, proceduri și instrumente clare pentru procesele importante care au loc în cadrul serviciului (de exemplu: o procedură pentru circulația informațiilor în cadrul serviciului)

2. Supervizarea personalului

În acordarea notei pentru acest criteriu se vor avea în vedere următoarele aspecte:

- personalul este motivat, ajutat și îndrumat în activitatea practică de către șeful serviciului
- șeful serviciului are cunoștințele, deprinderile și abilitățile necesare pentru supervizarea personalului
- în cadrul serviciului se regăsește o practică ce corespunde standardelor de calitate prevăzute de lege și ghidurile de bună practică
- beneficiarii serviciului, partenerii comunitari și consilierii de probațiune sunt satisfăcuți de calitatea de supervisor a șefului serviciului

3. Colaborarea cu partenerii comunitari

În acordarea notei pentru acest criteriu se vor avea în vedere următoarele aspecte:

- șeful serviciului s-a preocupat de încheierea unor protocoale de colaborare cu toate instituțiile publice sau ONG-urile care pot sprijini serviciul de probațiune în reintegrarea socială a persoanelor care au comis infracțiuni și asistența victimelor
- este luat în considerare numărul de beneficiari care au fost referiți către instituțiile publice sau ONG-uri
- s-au înregistrat rezultate pozitive ale colaborării cu partenerii comunitari
- partenerii comunitari și membrii serviciului sunt satisfăcuți de aceste relații de colaborare

4. Implicarea în activitățile specifice ale serviciului de probațiune:

- a) întocmirea referatelor de evaluare
- b) supravegherea și asistența persoanelor condamnate
- c) întocmirea referatelor de evaluare sociofamilială
- d) participarea la comisia de individualizare a pedepselor
- e) participarea la programele de pregătire pentru liberare
- f) consilierea psihologică și asistența victimelor unor infracțiuni conform Legii nr. 211/2004
- g) întocmirea rapoartelor întocmite pentru minorii care au săvârșit fapte penale, dar nu răspund penal conform Legii nr. 272/2004
- h) participarea în instanță în cazurile penale cu minori, conform art. 484 din Codul de procedură penală

Nr. crt.	Activitățile desfășurate și rezultatele obținute de către șeful serviciului	Nota acordată de persoana care a realizat evaluarea
i) participarea la luarea declarației părții vătămate, a martorului în pericol sau la prezentarea materialului de urmărire penală, în situațiile prevăzute de lege j) prevenirea infracționalității k) alte activități profesionale (de exemplu: programe, proiecte, colaborări etc.)	În acordarea notei pentru acest criteriu se vor avea în vedere următoarele aspecte:	
	• este luată în considerare ponderea acestor activități în volumul total de muncă al șefului serviciului	

Nota rezultată pentru evaluarea activităților desfășurate și a rezultatelor obținute de către șeful serviciului*):

*) Această notă reprezintă media aritmetică a notelor acordate pentru fiecare din cele 4 criterii menționate în tabelul anterior.

Nr. crt.	Potențialul profesional al șefului serviciului	Nota acordată de persoana care a realizat evaluarea
1.	Motivație <i>Descriere:</i> Interesul manifestat pentru activitățile specifice, intenția de a-și desfășura în continuare activitatea în domeniul probațiunii și de a contribui la dezvoltarea acestei instituții, satisfacția față de munca depusă	
2.	Asumarea responsabilității <i>Descriere:</i> Simțul de răspundere față de obligațiile proprii, asumarea consecințelor propriilor acțiuni	
3.	Capacitatea de comunicare și relaționare <i>Descriere:</i> Empatie, ascultare activă, oferirea de feedback, autocontrol, asertivitate	
4.	Capacitatea de a rezolva probleme <i>Descriere:</i> Capacitatea de analiză a dificultăților intervenite în activitatea curentă, de identificare a alternativelor rezolutive, de implementare a soluției adecvate și de evaluare a rezultatelor obținute	
5.	Capacitatea de planificare și de a acționa strategic <i>Descriere:</i> Capacitatea de a prevedea cerințele unei sarcini, oportunitățile, posibilele riscuri și consecințele acestora; capacitatea de a anticipa soluții, de a programa activitățile și de a organiza resursele pentru îndeplinirea eficientă a atribuțiilor de serviciu	
6.	Capacitatea de implementare <i>Descriere:</i> Capacitatea de a pune eficient în practică soluțiile identificate pentru desfășurarea activităților în mod corespunzător	
7.	Adaptabilitate <i>Descriere:</i> Capacitatea de a aborda eficient situațiile, sarcinile și activitățile noi, cu caracter neplanificat	
8.	Capacitatea de analiză și sinteză <i>Descriere:</i> Capacitatea de a interpreta un volum mare de informații, de a identifica și de a valorifica constantele și elementele noi, de a selecta aspectele esențiale pentru domeniul analizat și de a le reuni într-o formă prescurtată	
9.	Competența în redactarea documentelor <i>Descriere:</i> Capacitatea de a se exprima în scris fluent, clar și concis, de a utiliza corect vocabularul și de a folosi limbajul corespunzător exigențelor care trebuie să caracterizeze documentele elaborate	

10. Capacitatea de autoperfectiune și de valorificare a experienței dobândite

Descriere: Interesul pentru perfectiune profesională, pentru îmbunătățirea permanentă a activităților curente; capacitatea de a transpune eficient în practică cunoștințele și deprinderile dobândite

11. Capacitatea de a lucra independent

Descriere: Capacitatea de a îndeplini atribuțiile de serviciu ce presupun muncă individuală fără a solicita frecvent informații și îndrumare, cu excepția cazurilor în care cerințele acestor activități nu corespund limitelor de competență profesională

12. Capacitatea de a lucra în echipă

Descriere: Capacitatea de a se integra într-o echipă și de a-și aduce contribuția prin participarea efectivă la atingerea obiectivelor acestora

13. Creativitate și inițiativă

Descriere: Atitudinea activă în soluționarea problemelor și realizarea obiectivelor prin identificarea unor modalități alternative de rezolvare a problemelor curente; atitudine pozitivă față de abordările noi; inovație în găsirea unor căi de optimizare a activității desfășurate

14. Conduita în timpul serviciului

Descriere: Respectarea normelor de conduită prevăzute de regulamentul de ordine interioară sau în codul deontologic al personalului de probațiune

Nota rezultată pentru evaluarea potențialului profesional al șefului serviciului*):

*) Această notă reprezintă media aritmetică dintre notele acordate pentru fiecare dintre cele 14 criterii menționate în tabelul anterior.

Nota finală obținută pentru evaluarea performanțelor profesionale ale șefului serviciului*):

*) Această notă reprezintă media aritmetică dintre notele acordate de către directorul direcției pentru evaluarea activităților desfășurate și a rezultatelor obținute, respectiv pentru evaluarea potențialului profesional al șefului serviciului.

Calificativul final al evaluării*):

*) Se acordă prin raportarea notei finale acordate la următoarea grilă: 1,00—3,00 = foarte slab; 3,01—5,00 = slab; 5,01—7,00 = satisfăcător; 7,01—9,00 = bine; 9,01—10,00 = foarte bine.

Comentariile persoanei care a realizat evaluarea (dacă este cazul):

--	--

Data la care evaluatorul a încheiat evaluarea	Semnătura persoanei care a realizat evaluarea

Comentariile persoanei care contrasemnează (dacă este cazul):

--

Data contrasemnării	Semnătura persoanei care contrasemnează

Comentariile șefului serviciului (dacă este cazul):

--

Data la care șeful serviciului a luat cunoștință de rezultatele evaluării	Semnătura șefului serviciului

FIȘĂ DE EVALUARE
a performanțelor profesionale ale inspectorului de probațiune

Nume:
Prenume:
Gradul profesional:
Perioada evaluării:

Nr. crt.	Activitățile desfășurate și rezultatele obținute de către inspectorul de probațiune	Nota acordată de persoana care a realizat evaluarea
----------	---	---

1. Evaluarea, controlul și coordonarea serviciilor de probațiune

În acordarea notei pentru acest criteriu se vor avea în vedere următoarele aspecte:

- inspectorul a respectat metodologia pentru inspecții
- evaluarea s-a realizat prin raportare la criteriile de inspecție
- inspectorul a monitorizat ulterior activitatea serviciilor inspectate și a evaluat periodic demersurile întreprinse de șeful serviciului pentru acoperirea ariilor de îmbunătățire identificate în urma inspecțiilor și pentru implementarea recomandărilor consemnate în raportul de inspecție
- inspectorul a monitorizat activitatea serviciilor de probațiune, a identificat eventualele dificultăți și a propus soluții viabile de depășire a acestora
- inspecțiile realizate și activitățile de coordonare au contribuit la îmbunătățirea activității serviciilor de probațiune

2. Alte responsabilități prevăzute în fișa postului

În acordarea notei pentru acest criteriu se vor avea în vedere următoarele aspecte:

- inspectorul a contribuit la elaborarea unor legi, regulamente, strategii, planuri de acțiune, metodologii, proceduri și instrumente de lucru
- s-a implicat în recrutarea, selecția, pregătirea profesională inițială, perfecționarea continuă și specializarea personalului
- răspunsul la cererile, sesizările și memoriile care i-au fost repartizate spre soluționare a fost adecvat
- a îndeplinit alte sarcini dispuse pe linie ierarhică, în limitele competențelor legale, profesionale și regulamentare (implicarea în programe naționale și internaționale, participarea la diverse grupuri de lucru și reprezentarea Direcției de probațiune în relația cu diverse instituții sau ONG-uri etc.)
- este luată în considerare ponderea acestor activități în raport cu volumul total de muncă al inspectorului

Nota rezultată pentru evaluarea activităților desfășurate și a rezultatelor obținute de către inspector*):

*) Această notă reprezintă media aritmetică dintre notele acordate pentru fiecare dintre cele două criterii menționate în tabelul anterior.

Nr. crt.	Potențialul profesional al inspectorului de probațiune	Nota acordată de persoana care a realizat evaluarea
----------	--	---

1. Motivație

Descriere: Interesul manifestat pentru activitățile specifice, intenția de a-și desfășura în continuare activitatea în domeniul probațiunii și de a contribui la dezvoltarea acestei instituții, satisfacția față de munca depusă

2. Asumarea responsabilității

Descriere: Simțul de răspundere față de obligațiile proprii, asumarea consecințelor propriilor acțiuni

3. **Capacitatea de comunicare și relaționare**
Descriere: Empatie, ascultare activă, oferirea de feedback, autocontrol, asertivitate
4. **Capacitatea de a rezolva probleme**
Descriere: Capacitatea de analiză a dificultăților intervenite în activitatea curentă, de identificare a alternativelor rezolutive, de implementare a soluției adecvate și de evaluare a rezultatelor obținute
5. **Capacitatea de planificare și de a acționa strategic**
Descriere: Capacitatea de a prevedea cerințele unei sarcini, oportunitățile, posibilele riscuri și consecințele acestora; capacitatea de a anticipa soluții, de a programa activitățile și de a organiza resursele pentru îndeplinirea eficientă a atribuțiilor de serviciu
6. **Capacitatea de implementare**
Descriere: Capacitatea de a pune eficient în practică soluțiile identificate pentru desfășurarea activităților în mod corespunzător
7. **Adaptabilitate**
Descriere: Capacitatea de a aborda eficient situațiile, sarcinile și activitățile noi, cu caracter neplanificat
8. **Capacitatea de analiză și sinteză**
Descriere: Capacitatea de a interpreta un volum mare de informații, de a identifica și de a valorifica constanțele și elementele noi, de a selecta aspectele esențiale pentru domeniul analizat și de a le reuni într-o formă prescurtată
9. **Competența în redactarea documentelor**
Descriere: Capacitatea de a se exprima în scris fluent, clar și concis, de a utiliza corect vocabularul și de a folosi limbajul corespunzător exigențelor care trebuie să caracterizeze documentele elaborate
10. **Capacitatea de perfecționare și de valorificare a experienței dobândite**
Descriere: Interesul pentru perfecționarea profesională, pentru îmbunătățirea permanentă a activităților curente; capacitatea de a transpune eficient în practică cunoștințele și deprinderile dobândite
11. **Capacitatea de a lucra independent**
Descriere: Capacitatea de a îndeplini atribuțiile de serviciu ce presupun munca individuală fără a solicita frecvent informații și îndrumare, cu excepția cazurilor în care cerințele acestor activități nu corespund limitelor de competență profesională
12. **Capacitatea de a lucra în echipă**
Descriere: Capacitatea de a se integra într-o echipă și de a-și aduce contribuția prin participarea efectivă la atingerea obiectivelor acesteia
13. **Creativitate și inițiativă**
Descriere: Atitudine activă în soluționarea problemelor și realizarea obiectivelor prin identificarea unor modalități alternative de rezolvare a problemelor curente; atitudine pozitivă față de abordările noi; inovație în găsirea unor căi de optimizare a activității desfășurate
14. **Conduita în timpul serviciului**
Descriere: Respectarea normelor de conduită prevăzute de regulamentul de ordine interioară sau de codul deontologic al personalului de probațiune

Nota rezultată pentru evaluarea potențialului profesional al inspectorului*):

*) Această notă reprezintă media aritmetică dintre notele acordate pentru fiecare dintre cele 14 criterii menționate în tabelul anterior.

Nota finală obținută pentru evaluarea performanțelor profesionale ale inspectorului*):

*) Această notă reprezintă media aritmetică a notelor acordate de către secretarul de stat coordonator pentru evaluarea activităților desfășurate și a rezultatelor obținute, respectiv pentru evaluarea potențialului profesional al directorului direcției.

Calificativul final al evaluării*):

* Se acordă prin raportarea notei finale acordate la următoarea grilă: 1,00—3,00 = foarte slab; 3,01—5,00 = slab; 5,01—7,00 = satisfăcător; 7,01—9,00 = bine; 9,01—10,00 = foarte bine.

Comentariile persoanei care a realizat evaluarea (dacă este cazul):

--

Data la care evaluatorul a încheiat evaluarea	Semnătura persoanei care a realizat evaluarea

Comentariile persoanei care contrasemnează (dacă este cazul):

--

Data contrasemnării	Semnătura persoanei care contrasemnează

Comentariile inspectorului de probațiune (dacă este cazul):

--

Data la care inspectorul de probațiune a luat cunoștință de rezultatele evaluării	Semnătura inspectorului de probațiune

ANEXA Nr. 4
la regulament

FIȘĂ DE EVALUARE
a performanțelor profesionale ale directorului Direcției de probațiune

Nume:
Prenume:
Perioada evaluării:

Nr. crt.	Activitățile desfășurate și rezultatele obținute de către directorul Direcției de probațiune	Nota acordată de persoana care a realizat evaluarea
----------	--	---

1. Managementul personalului și al proceselor

În acordarea notei pentru acest criteriu se vor avea în vedere următoarele aspecte:

- personalul este consultat înainte de luarea deciziilor importante care privesc activitatea sistemului de probațiune
- directorul direcției se degrevează de anumite sarcini și responsabilități
- sarcinile sunt distribuite angajaților direcției care au calitățile și responsabilitățile necesare pentru a asigura îndeplinirea lor
- directorul direcției distribuie sarcinile și responsabilitățile în mod echitabil
- directorul direcției se asigură că toți angajații direcției au acces liber la informații
- personalul este motivat, ajutat și îndrumat în activitatea practică de către directorul direcției
- în cadrul direcției se regăsește o practică ce corespunde standardelor de calitate prevăzute de reglementările în vigoare
- au fost stabilite criterii, proceduri și instrumente clare pentru procesele importante care au loc în cadrul direcției (de exemplu: o procedură pentru circulația informațiilor în cadrul direcției)

2. Managementul strategic

În acordarea notei pentru acest criteriu se vor avea în vedere următoarele aspecte:

- strategiile și planurile de acțiune sunt coerente și stabilite în raport cu nevoile de dezvoltare ale sistemului național de probațiune

- directorul direcției identifică și implementează soluții pentru atingerea obiectivelor stabilite
- directorul direcției se asigură că obiectivele prevăzute de strategiile sau planurile de acțiune ale sistemului național de probațiune sunt atinse
- directorul direcției s-a preocupat de stabilirea unor parteneriate durabile cu instituțiile sau ONG-urile care pot sprijini sistemul de probațiune în atingerea obiectivelor strategice
- partenerii comunitari sunt satisfăcuți de relațiile de colaborare cu Direcția de probațiune și serviciile coordonate

Nota rezultată pentru evaluarea activităților desfășurate și a rezultatelor obținute de către directorul direcției*):

*) Această notă reprezintă media aritmetică dintre notele acordate pentru fiecare dintre cele două criterii menționate în tabelul anterior.

Nr. crt.	Potențialul profesional al directorului Direcției de probațiune	Nota acordată de persoana care a realizat evaluarea
1. Motivație	<i>Descriere:</i> Interesul manifestat pentru activitățile specifice, intenția de a-și desfășura în continuare activitatea în domeniul probațiunii și de a contribui la dezvoltarea acestei instituții, satisfacția față de munca depusă	
2. Asumarea responsabilității	<i>Descriere:</i> Simțul de răspundere față de obligațiile proprii, asumarea consecințelor propriilor acțiuni	
3. Capacitatea de comunicare și relaționare	<i>Descriere:</i> Empatie, ascultare activă, oferirea de feedback, autocontrol, asertivitate	
4. Capacitatea de a rezolva probleme	<i>Descriere:</i> Capacitatea de analiză a dificultăților intervenite în activitatea curentă, de identificare a alternativelor rezolutive, de implementare a soluției adecvate și de evaluare a rezultatelor obținute	
5. Capacitatea de planificare și de a acționa strategic	<i>Descriere:</i> Capacitatea de a prevedea cerințele unei sarcini, oportunitățile, posibilele riscuri și consecințele acestora; capacitatea de a anticipa soluții, de a programa activitățile și de a organiza resursele pentru îndeplinirea eficientă a atribuțiilor de serviciu	
6. Capacitatea de implementare	<i>Descriere:</i> Capacitatea de a pune eficient în practică soluțiile identificate pentru desfășurarea activităților în mod corespunzător	
7. Adaptabilitate	<i>Descriere:</i> Capacitatea de a aborda eficient situațiile, sarcinile și activitățile noi, cu caracter neplanificat	
8. Capacitatea de analiză și sinteză	<i>Descriere:</i> Capacitatea de a interpreta un volum mare de informații, de a identifica și de a valorifica constantele și elementele noi, de a selecta aspectele esențiale pentru domeniul analizat și de a le reuni într-o formă prescurtată	
9. Competența în redactarea documentelor	<i>Descriere:</i> Capacitatea de a se exprima în scris fluent, clar și concis, de a utiliza corect vocabularul și de a folosi limbajul corespunzător exigențelor care trebuie să caracterizeze documentele elaborate	
10. Capacitatea de perfecționare și de valorificare a experienței dobândite	<i>Descriere:</i> Interesul pentru perfecționare profesională, pentru îmbunătățirea permanentă a activităților curente; capacitatea de a transpune eficient în practică cunoștințele și deprinderile dobândite	
11. Capacitatea de a lucra independent	<i>Descriere:</i> Capacitatea de a îndeplini atribuțiile de serviciu ce presupun munca individuală fără a solicita frecvent informații și îndrumare, cu excepția cazurilor în care cerințele acestor activități nu corespund limitelor de competență profesională	

12. Capacitatea de a lucra în echipă

Descriere: Capacitatea de a se integra într-o echipă și de a-și aduce contribuția prin participarea efectivă la atingerea obiectivelor acesteia

13. Creativitate și inițiativă

Descriere: Atitudinea activă în soluționarea problemelor și realizarea obiectivelor prin identificarea unor modalități alternative de rezolvare a problemelor curente; atitudine pozitivă față de abordările noi; inovație în găsirea unor căi de optimizare a activității desfășurate

14. Conduita în timpul serviciului

Descriere: Respectarea normelor de conduită prevăzute de regulamentul de ordine interioară sau în Codul deontologic al personalului de probațiune

Nota rezultată pentru evaluarea potențialului profesional al directorului direcției*):

*) Această notă reprezintă media aritmetică dintre notele acordate pentru fiecare dintre cele 14 criterii menționate în tabelul anterior.

Nota finală obținută pentru evaluarea performanțelor profesionale ale directorului direcției*):

*) Această notă reprezintă media aritmetică dintre notele acordate de către secretarul de stat coordonator pentru evaluarea activităților desfășurate și a rezultatelor obținute, respectiv pentru evaluarea potențialului profesional al directorului direcției.

Calificativul final al evaluării*):

*) Se acordă prin raportarea notei finale acordate la următoarea grilă: 1,00–3,00 = foarte slab; 3,01–5,00 = slab; 5,01–7,00 = satisfăcător; 7,01–9,00 = bine; 9,01–10,00 = foarte bine.

Comentariile persoanei care a realizat evaluarea (dacă este cazul):

--

Data la care evaluatorul a încheiat evaluarea	Semnătura persoanei care a realizat evaluarea

Comentariile directorului direcției (dacă este cazul):

--

Data la care directorul direcției a luat cunoștință de rezultatele evaluării	Semnătura directorului direcției

OFERTA PRODUSE ȘI SERVICII ÎN FORMAT ELECTRONIC

A) Abonamente în format electronic, monopost și multipost, cu motor de căutare (disponibil doar pentru Monitorul Oficial Partea I lb. română) după tipul documentului și index de termeni pentru căutare în text.

Secțiune Monitor	Tarif monopost RON (TVA inclus)	
	Anul 2007	Lunar
Partea I și Partea I bis lb. română (doar numere incluse în abonament)	960	90
Partea I lb. maghiară	420	40
Partea a II-a	720	65
Partea a III-a	240	25
Partea a IV-a	1080	100
Partea a VI-a	900	85
Partea a VII-a	240	25
Breviar legislativ	40	
Editii trilingve	250	

Tarif suplimentar multipost utilizator/luna (TVA inclus)	
1 - 5 utilizatori	35
6 - 39 utilizatori	28
40 - 99 utilizatori	21
>100 utilizatori	19

* **EXCLUSIV** – baza de date este actualizată zilnic cu fișiere în formatul original al Monitorului Oficial

B) Colecții legislative ale Monitorului Oficial Partea I – VII pe CD sau DVD, cu motor de căutare (disponibil doar pentru Monitorul Oficial Partea I lb. română) după tipul actului și index de căutare în text.

***NOU** – colecția oferă cumpărătorilor opțiunea de abonare cu discount la forma electronică sau abonament gratuit 3 luni cu actualizare zilnică.

Secțiune colecție	Preț/RON (TVA inclus)	
	cu discount 10% la abonamentul pe întreg anul 2007	cu abonament gratuit 3 luni
Partea I (1989-2006)	1400	1400
Partea a IV-a (2001-2006)	1700	1700
Partea a VI-a (2001-2006)	950	950
Alte părți	la comandă	

C) Colecții tematice pe CD sau e-mail, cu cele mai importante domenii de interes legislativ (Codul Fiscal, Codul Muncii, Codul Penal, Codul Vamal, etc.)

D) Colecții trilingve pe CD sau email cu selecții de legi și reglementări din domeniul de interes major

E) Repertoriul actelor normative din perioada dec 1989-ian 2007 pe CD - 75 RON

F) Selecții din Monitorul Oficial pe CD sau email 0.25 RON /pag

Pentru informații suplimentare vă rugăm să accesați site-ul Monitorului Oficial la adresa : www.monitoruloficial.ro sau să ne contactați la tel : 021. 410.77.31, fax: 021.410.77.36 sau e-mail : multimedia@ramo.ro

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 152335